

Základná škola, Ulica 8. mája 640/39, 089 01 Svidník

Školský rok 2022/2023 Číslo 1

MAJÁČIK

Milí žiaci, milí čitatelia,

Vianoce nám klopú na dvere a my vám v tomto predvianočnom čase prinášame náš školský časopis Majáčik. V tomto školskom roku sme sa konečne normálne vrátili do školských lavíc po rokoch pandémie koronavírusu. A s učením sa vrátili aj mnohé aktivity, projekty a súťaže, do ktorých sme sa s chuťou zapojili aj my v ZŠ 8. mája vo Svidníku. V tomto čísle Majáčika vám ponúkame rozhovor so špeciálnou pedagogičkou Darinou Bockovou, priblížime vám na škole prebiehajúce projekty Skutočne zdravá škola a Erasmus+ Drevená cesta, Elektroodpad-dopad a mnohé ďalšie zaujímavé aktivity, ktoré obohacujú naše vzdelávanie. Prajeme príjemné čítanie! Redakcia

Čo je nové?

➤ vo Svidníku:

- Zimný štadión alebo „zimák“ Svidník je zastrešený a otvorený! Je moderným priestorom pre oddych. Klzisko so zastrešenou ľadovou plochou má kapacitu 200 športovcov a 150 divákov. Nachádza sa na Bardejovskej ulici. Slúži hlavne na verejné korčuľovanie, organizovanie hokejových zápasov a tréningy. Už ste boli na klzisku? 😊

- Junior klub Svidník po dlhom čase skutočnosťou – mládežnícka klubovňa alebo CHILL ZÓNA vo Svidníku vznikla za podpory participatívneho rozpočtu. Je to ďalší vydarený projekt, ktorý vymysleli občania a mesto na jeho vznik dáva prostriedky. Mladí ľudia, ktorí sa spojili pre vznik Chill zón si zároveň priestor klubovne vymaľovali a priniesli spoločenské hry, ktoré už doma nemajú svoje miesto.

➤ v našej škole?

- Bazén vo Svidníku je konečne po dvoch rokoch v prevádzke. Máme nové krásne šatne a moderné nové sprchy. Využívame možnosť plávať na hodinách športovej prípravy alebo poobede s rodičmi.

- Skutočne zdravá škola je bezplatný a komplexný program kvalitného a udržateľného stravovania a neformálneho vzdelávania o jedle a výžive pre materské, základné a stredné školy, ktorý pomáha

v rozvoji kultúry zdravého stravovania a učí žiakov, odkiaľ jedlo pochádza, ako vzniká, ako vplýva na náš organizmus, ale aj to, ako ovplyvňuje svet, v ktorom žijeme. Zároveň prostredníctvom programu dostávame kvalitné, čerstvé a sezónne produkty od domácich výrobcov a pestovateľov do slovenských škôl a školských jedální. Program je pod záštitou Ministerstva školstva.

- V tomto školskom roku ZŠ 8. mája vo Svidníku využíva grant v projekte Erasmus+ pod názvom Drevená cesta. Naším cieľom je posilnenie európskeho rozmeru výučby a učenia sa prostredníctvom šírenia vedomostí o spoločnom európskom dedičstve, takisto prispievanie k vytvoreniu európskeho vzdelávacieho priestoru prostredníctvom zapojenia sa do cezhraničných výmen a spolupráce a na realizáciu vysokokvalitných projektov mobility. Žiaci sa naučia mnoho z histórie, z geografie, z dôležitosti chrániť a propagovať kultúrne dedičstvo, zdokonalia sa v angličtine, informatike a v ďalších predmetoch. Oboznámia sa s kultúrou iných krajín so spoločným kultúrnym motívom.

Erasmus+

Rozhovor so špeciálnou pedagogičkou

Mgr. Darinou Bockovou

Pani špeciálna pedagogička, dovoľte nám opýtať sa vás pár otázok do nášho časopisu Majáčik.

1. Čo ste vyštudovali?

Na vysokej škole Katolíckej univerzity v Ružomberku (detašované pracovisko Levoča) som vyštudovala na pedagogickej fakulte odbor „Špeciálnej pedagogiky a pedagogiky mentálne postihnutých“. Po ukončení tejto fakulty som sa rozhodla študovať na pedagogickej fakulte Univerzity Komenského (detašované pracovisko Žilina), kde som získala aprobáciu ako učiteľka prvého stupňa v odbore „Učiteľstvo pre primárne vzdelávanie“.

2. Vždy ste chceli byť špeciálnou pedagogičkou?

Ako stredoškôľka som vždy chcela študovať ekonomiku alebo učiteľstvo. Splnilo sa mi aspoň jedno - učiteľstvo. K štúdiu špeciálnej pedagogiky ma nakopol kamarátkin syn, ktorý trpel pervazívnou vývojovou poruchou - autizmom, s ktorým som sa často stretávala, a aj keď som ešte nebola učiteľkou, pomáhala som mu so vzdelávaním. Vtedy som si povedala, že pôjdem teda najprv na špeciálnu pedagogiku. Čiže odpoveď na vašu otázku je **nie**, nechcela som byť vždy špeciálnym pedagógom, no život ma k tomu takto priviedol a dnes som nemierne rada, že mám takúto prácu, aj keď všetko má svoje pozitíva i negatíva.

3. Čo máte na svojej práci najradšej?

Na svojej práci, ako každý pedagóg, mám najradšej samozrejme prácu so žiakmi. Ak sa aj oni tešia, keď ma vidia, tak je to ešte lepšie. 😊 Teší ma, ak som nápomocná svojim kolegom, učiteľom, počas vyučovacích hodín, ale aj po vyučovaní. V neposlednom rade sa veľmi rada podieľam na príprave rôznych aktivít pre žiakov so svojimi asistentskými kolegyňkami.

4. Ako by sme mohli pomôcť svojim spolužiakom so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami my, žiaci?

Možno si to ani neuvedomujete, ale vo vzdelávaní ste pre takýchto spolužiakov veľmi dôležití. Mali by ste byť pre nich oporou, no i pomocníkmi, ak je to potrebné. Dôležité je byť voči nim empatickí, trpezliví a vždy ochotní pomôcť. Veľmi im pomôže, ak ich budete povzbudzovať a podporovať.

5. Vaše obľúbené školské jedlo? 😊

😊 Špenátové halušky so syrovou omáčkou.

6. Myslíte si, že na našej škole sú dobrí žiaci? 😊

Naší žiaci sú rôznorodí. Máme tu veľmi veľa vynikajúcich žiakov, ale aj žiakov, ktorí ešte na sebe musia popracovať – tým nechcem povedať, že sú zlí.

7. Čo radi robíte vo voľnom čase?

Najradšej ho samozrejme trávim so svojou rodinou, no ak mám chvíľu pre seba, tak veľmi rada čítam knihy.

8. Máte radi Vianoce?

Samozrejme, že mám rada Vianoce. Kto by ich nemal rád? Pečenie, varenie, stretnutia s rodinou, darčeky a v neposlednom rade oslava narodenia Isuska v Chráme. Ide o jeden z najkrajších sviatkov v roku, kde vládne pokoj a celá rodina je pohromade. Tešia sa na nich nielen deti, ale aj my, dospelí, čiže aj ja.

9. Čo by ste odkázali vašim žiakom, našim čitateľom časopisu Majáčik?

Keďže sa blížia Vianoce, tak využijem príležitosť a všetkým žiakom i zamestnancom našej školy prajem krásne a pokojné prežitie vianočných sviatkov v kruhu svojej rodiny. Želám Vám hlavne veľa zdravia, pretože to je v živote to najcennejšie, čo máme.

Ďakujeme za rozhovor, prajeme vám veľa úspechov vo Vašej práci a veľa krásnych chvíľ strávených na našej - vašej škole.

Redakcia Majáčika

5. september - Svetový deň mlieka na školách

7. september- Medzinárodný deň úsmevu

Október – mesiac úcty k starším

21. októbra – Svetový deň jablka

To, že i jablko má svoj deň všetci dobre vieme. Celé jablčkové vyučovanie sme si v našej triede urobili v piatok 21. októbra. Na slovenčine sme vymýšľali, tvorili a písali pekné vety o jablkách. Aj na matematike sme riešili zaujímavé jablčkové úlohy. Na pracovnom vyučovaní sme si pripravili misy plné jablák, ktoré nám veľmi chutili. Na poslednej hodine sme tvorili menej zdravé, no trvácnejšie odrody jablčok. Deň jablák sa v našej triede určite vydaril. Tretiaci a triedna učiteľka Mgr. Anna Ivančová

Osláv ErasmusDays sa 14.10.2022 aktívne zúčastnilo 45 žiakov zo 7.-9. ročníka a päť učiteľov našej školy.

ErasmusDays sme odštartovali prezentáciou, v ktorej sme sa oboznámili s projektom Erasmus+, ktorý oslavuje 35 rokov, a s cieľom nášho projektu Wooden Path – Drevená cesta. Dozvedeli sme sa zaujímavé informácie o jednotlivých partnerských školách v Rumunsku, Poľsku a Nórsku, o drevenej architektúre v ich regiónoch a na čo sa máme na jednotlivých mobilitách tešiť. 🇷🇺 🇵🇱 🇳🇴

Hlasovaním sme vybrali logo projektu Wooden Path, ktoré vytvorili naši šikovní siedmci Adam Dubivský a Šimon Friga. Potom sme sa pustili do kreatívnej práce. Vytvorili sme množstvo zaujímavých výrobkov spojených s oslavami ErasmusDays i s našim začínajúcim sa projektom Wooden Path, ktoré si môžete pozrieť vystavené v našej škole. Veľmi pekne ďakujeme rodičom za zabezpečenie materiálu na náš workshop. Sme veľmi radi, že sme sa stali súčasťou Erasmus+ komunity.

Prípravné stretnutie učiteľov v projekte Erasmus+ v Rumunsku

Náš projekt sme nazvali Drevená cesta. Naším cieľom i veľkou výzvou je po období pandémie navrátiť motiváciu žiakov k radosti z poznávania nového, motivovať žiakov k vzdelávaniu sa inovatívnymi formami vzdelávania, poznávaniu a vzdelávaniu sa atraktívnou formou cestovaním s dôrazom dbať na zelené, ekologické cestovanie, a tak prepájať medzipredmetové vzťahy medzi predmetmi ako je dejepis, geografia, občianska náuka, anglický jazyk a ďalšími. Žiaci v poslednom čase nemali veľkú možnosť spoznávať svet cestovaním, ochudobnení boli o poznávacie výlety, o návštevy kultúrnych pamiatok, čo je nemenej dôležitou formou vzdelávania. Naším projektom by sme v nich znova chceli vzbudiť záujem o európske kultúrne dedičstvo, o spoznávanie, šírenie, chránenie kultúrnych pamiatok, ekológiu, zvyšovanie povedomia žiakov Európy o bohatstve a kultúrnej rozmanitosti a zároveň podobnosti unikátnych drevených kultúrnych pamiatok a propagovanie európskeho kultúrneho dedičstva, nadväzovať nové priateľstvá, komunikovať a zdokonaľovať sa v cudzom jazyku a v IKT, spoznávať Európu. Prvou aktivitou bolo prípravné stretnutie učiteľov v rumunskej škole Liceul Teoretic Nagy Moses – Targu Secuiesc, ktorého sa zúčastnila pani riaditeľka Jarmila Petnuchová, pani učiteľky Ingrid Fedorkovičová, Daniela Kostová, Martina Dzurová a pán učiteľ Peter Tholt. Spoločne s veľmi milými rumunskými kolegami sme naplánovali mobilitu žiakov, ktorá sa uskutoční 7.11. – 11.11.2022. Po Rumunsku sa vyberieme do škôl v Poľsku a v Nórsku. Každú z týchto škôl navštívi 9 žiakov, 3 pedagógovia plus jeden pedagóg na job shadowing, ktorého cieľom je inšpirovať sa inovatívnymi učebnými metódami v iných krajinách, porovnávať spôsob výuky v jednotlivých partnerských krajinách.

Mgr. Ingrid Fedorkovičová, koordinátorka projektu

Didaktické hry v prírode a účelové cvičenie

Po dlhej odmlke kvôli pandémie koronavírusu sa v našej škole uskutočnili didaktické hry pre žiakov 1. stupňa a účelové cvičenie pre žiakov 2. stupňa. Cvičenia sa organizujú v súlade so ŠVP a ich úlohou je pripraviť žiakov na zvládnutie mimoriadnych udalostí v ich živote. Žiaci si vyskúšali prakticky, ako postupovať pri poskytnutí prvej pomoci a ošetrovaní raneného, ako zložiť prekážky v teréne, ako sa orientovať v teréne, ukázali, ako poznajú liečivé rastliny a čo sa naučili v rámci dopravnej výchovy. Dôležitou súčasťou cvičenia bolo aj precvičenie si postupov v oblasti civilnej ochrany pri vyhlásení mimoriadnej udalosti. Poďakovanie patrí všetkým pedagógom za organizáciu tohto branno-športového dňa, ale aj za teoretickú prípravu žiakov. Taktiež chceme poďakovať všetkým žiakom za ich zodpovedný prístup.

Žiakom 4.a triedy sa pod vedením pani učiteľky Mgr. Anety Vanátovej podarilo stať okresnými šampiónmi v anglickej súťaži WocaBee. Srdečne blahoželáme a zároveň držíme palce v krajskom kole! 🍌👍👏

Osmijankova literárna záhrada

Naši druháci si boli v Podduklianskej knižnici vo Svidníku pozrieť putovnú výstavu Osmijankova literárna záhrada. Žiaci mali možnosť tráviť čas v hravej čítárni a vyskúšať si svoje vedomosti a zručnosti. Veríme, že ich táto návšteva budete ešte viac motivovať k láske ku knihám a čítaniu obľúbených kníh.

Mgr. Aneta Vanátová

Krpaťák

Babie leto sa predviedlo v celej svojej kráse. Deň ako stvorený pre zábavu. Tak prečo nie usporiadať Krpaťák v školskej záhrade?

Dve piatacke triedy (5.a, 5.b) spolu so svojimi triednymi učiteľmi (pani učiteľka Monika Vencuriková a pán učiteľ Peter Tholt) prešli rôznymi stanovišťami, spolu si zmerali svoje sily v rôznych vedomostných či športových disciplínach. Ich vzájomný súboj bol veľmi vyrovnaný. Nechýbal slávnostný sľub, vyhodnotenie súťaže a nakoniec prišla na rad aj poriadna tanečná párty. Boli to dve hodiny plné zábavy, smiechu a radosti.

Poďakovanie patrí naším deviatakom, ktorí sa spolu s pani učiteľkou Martinou Dzurovou podieľali na príprave a realizácii Krpaťáku, ako aj pani asistentkám, ktoré pre našich piatakov vyrobili krásne odznaky a pomáhali vytvoriť príjemnú atmosféru.

Mgr. Martina Dzurová

Týždeň zdravej výživy

Základom zdravia človeka je zdravá výživa. Týždeň zdravej stravy prebiehal aj v našej škole. Naše milé pani kuchárky pre nás pripravili chutné ovocné misy, zeleninové šaláty a chlebíčky s rôznymi nátierkami, za čo im veľmi pekne ďakujeme. So servírovaním pomáhali naše šikovné ôsmačky. Potvrdili nám staré dobré známe, že jeme aj očami. 😊 Veľká vďaka patrí aj nášmu sponzorovi pánovi Jankovi Krajňákovi. Pani asistentky sa postarali o piatakov. Spolu s nimi pripravili pre väčšiu časť nepoznané nátierky - quacamole, hummus, kešu majonézu. Žiaci ukázali svoju kreativitu pri príprave jedál a servírovaní. Zabavili sa a hlavne zdravo najedli. Naše pozvanie prijali aj pani profesorky a žiaci Obchodnej akadémie vo Svidníku. Ukázali žiakom druhého stupňa, ako si pripraviť trochu netradičné jedlá v netradičnej forme. Veríme, že zdravé stravovanie a pravidelný pohyb sa stanú súčasťou nášho každodenného života.

V dňoch 7. až 11. novembra 2022 sa naša **škola** zapojila do medzinárodnej informatickej súťaže **iBobor**. Hlavným cieľom súťaže je podporiť záujem o informačné a komunikačné technológie u všetkých žiakov.

Symbolom súťaže sa stal usilovný, inteligentný a čulý bobor. Úspešní riešitelia sú všetci súťažiaci, ktorí dosiahli aspoň polovicu „kladných bodov“. A takto to dopadlo:

Kategória Drobec (2.-3. ročník):

1. miesto – Veronika Vencuriková (2.a)
 2. miesto – Bianka Tomková (3.a), Jakub Čipčovský (3.a)
 3. miesto – Valentína Siváková (3.a)
- Ďalší úspešný riešiteľ: Simeon Kopec (3.a)

Kategória Bobřík (4.-5. ročník):

1. miesto – Jakub Bača (5.a)
 2. miesto – Martin Fedorkovič (5.a)
 3. miesto – Samuel Dubas (5.b)
- Ďalší úspešní riešitelia: Leonard Beňo (4.a), Matúš Timaník (4.a), Katka Varcholiková (5.a)

Srdečne blahoželáme. Veríme, že sa o rok sa stretneme opäť.

Kategória Benjamín (6.-7. ročník):

1. miesto – Pavol Petřík (7.b)
2. miesto – Diana Bosáková (7.b)

Kategória Kadet (8.-9. ročník):

1. miesto – Vanesa Podaná (9.a)
 2. miesto – Nina Trudičová (9.a), Dávid Klesniak (8.b)
 3. miesto – Dominka Vojteková (9.a), Nela Halajová (9.a)
- Ďalší úspešný riešiteľ: Andrej Kimák (8.a)

Mgr. Monika Vencuriková

Skutočne zdravá škola

Pani Janka Bérešová zo "Skutočne zdravej školy" nám odovzdala certifikát "Som skutočne zdravá školská jedáleň," ktorý sme získali za úspešné absolvovanie analýzy školskej jedálne. Ďakujeme našim šikovným pani kuchárkam a pani vedúcej školskej jedálne Ivete Miškovskej. 🍌🍌🍌

Úspešná skupinová mobilita žiakov ZŠ 8. mája Svidník v Rumunsku

Erasmus+

Prvá skupinová mobilita žiakov sa konala od 7.11.2022 do 11.11.2022 v Rumunsku. Našou hosťujúcou školou bolo Liceul Teoretic Nagy Mózes v rumunskom meste Târgu Secuiesc, ktoré vzdeláva žiakov a študentov od 6 do 19 rokov. Sme vďační, že škola prijala dve školy zo Svidníka, Gymnázium duklianskyh hrdinov a ZŠ 8. mája, a tak sme mohli naplniť aj myšlienku zeleného cestovania v rámci spoločného zdieľaného autobusu pri výletoch a mnoho sa od skúsených gymnazistov v tomto projekte priučiť. Pondelok. A je to tu, 5:00 hodín ráno a my sme všetci síce nevyspatí, ale natešení, že Rumunsko nás čaká. Cesta sa už od prvých kilometrov niesla v smiechu a radosti. Väčšina z nás ešte dospávala. Zrazu, ani nevieme ako, ale Slovensko je už za nami, prešlo pár hodín a taktiež Maďarsko za nami. Rumunské hranice v nedohľadne.

Kontrola pasov, čakanie, zmena peňazí, pauza a pokračujeme. Našou prvou veľkou zástavkou bolo rumunské kúpeľné mestečko Baile Felix neďaleko mesta Oradea, kde sme zašli na obed do reštaurácie s príznačným názvom Casa Transilvania. Po tradičnom rumunskom obede sme išli pozrieť neďaleký drevený kostolík. Drevený kostolík v Băile Felix je veľkolepá pamiatka, ktorá bola postavená v roku 1785. Bol pekne vyrezávaný a my sme už tušili, že drevené pamiatky budú klenotom Rumunska, podobne ako u nás. Už len pár hodín pred nami. Cestou sme sa nasmiali, naspievali, narozprávali. Náš dlho očakávaný cieľ s názvom Târgu Secuiesc už vidíme na diaľničných tabuliach. Už sa nemôžeme dočkať, kedy konečne prídeme na internát Gábor Áron, len v tom sme zistili, že sme zle odbočili. Tak zapojiť všetky hlavy dokopy a zorientovať sa, kde sme, aby sme došli do cieľa. Vďaka našim skvelým šoférom sme to zvládli „ľavou zadnou“. Tak, a je to tu. Cieľ. Došli sme v zdraví a spokojní. Zisťujeme, že v Târgu Secuiesc je o hodinu viac, ako u nás. V utorok nás čakalo vyučovanie. Ale nie obyčajné. V Liceul Teoretic Nagy Mózes nás srdečne privítal pán riaditeľ Andras Bejan a pani učiteľky Kinga Pécsi, Rita Fülöp a Kinga Aczél. Novým spolužiakom sa patrí predstaviť. Prezentovali sme starostlivo pripravené

prezentácie o Slovensku, o našom meste i o slovenskej drevenej architektúre. Poprechádzali sme sa po škole, nahliadli do jednotlivých tried a spoločne s rumunskými spolužiakmi sme mali vyučovanie. Naša pani učiteľka Ľubomíra Popovcová spolu s rumunskou pani učiteľkou Kingou Pécsi viedli vyučovacie hodiny v anglickom jazyku. Vytvorili sme rumunsko-slovenské skupiny a spoločne sme riešili pracovné listy a vyrábali eko náhrdelníky z náplavového dreva. Vyšli nám nádherné výrobky. Oboznámili sme

rumunských spolužiakov s naším virtuálnym turistickým informačným centrom na facebooku pod názvom TIC, ktorý je súčasťou projektu. Hneď sa doňho pripojili, povymieňali sme si kontakty. Naším rumunským

spolužiakom sme pripravili ochutnávku slovenských dobrôt. Chutilo im všetko, najviac asi horalky. Poobede sme pokračovali zážitkovým učením spolu s našimi rumunskými spolužiakmi a pani učiteľkou Ritou. Naši rumunskí spolužiaci nám ukázali mesto, zašli sme do centra. Zaujali nás prekrásne vyrezávané drevené brány pred mnohými domami v meste. Navštívili sme múzeum remesiel. Potom sme vyrazili na neďaleký skanzen Pál Hasszmann v dedine Cernat, vzdalenej 10 km od Târgu Secuiesc. Tu sme obdivovali rumunskú drevenú architektúru. Venovali sme sa zmiešaným rumunsko-slovenským skupinovým aktivitám a maľovaním tradičných ľudových motívov na drevo, z čoho vznikli krásne pamiatky – magnetky. V stredu sme spoločne s rumunskými spolužiakmi a pani učiteľkou Kingou Pécsi navštívili hrad Bran, tiež známy ako Draculov hrad. Hneď v prvej miestnosti viseli portréty panovníkov a my sme zistili, že sme vlastne stále v Uhorsku. Videli sme, ako sa tam kedysi žilo. Vo vitrínach boli odevy, ktoré nosili hradní páni a tiež korunovačné klenoty. Steny zdobili staroveké zbrane, kópie, erby a brnenia. Na stenách viseli portréty obyvateľov hradu Vlada Tepeša, jeho manželky a kráľovnej Rumunská. Veľmi zaujímavé boli 3D obrazy v podzemí, ktoré sa pohybovali za strašidelných zvukov pre návštevníkov hradu. Pozrieť sme si mohli aj mučiareň s rôznymi nástrojmi, ktoré sa používali na mučenie. Ozdobou hradu boli maľované drevené dvere a krásne vitrážne okná s výhľadom na okolitú krajinu a nádvorie hradu, na ktorom boli drevené domy a tiež transylvánske trhy, na ktorých sme si mohli zakúpiť magnetky, tričká a rôzne iné suveníry. Tento hrad je unikát v Európe, a preto ho odporúčame navštíviť. Po návšteve hradu sme sa vybrali do obrovského nákupného domu v meste Brašov. Po nákupoch sme sa išli prejsť po nádhernom námestí Brašova, kde sme videli nádherný kostolík nazývaný Black church, postavený v gotickom štýle. Vo štvrtok sme vstávali pred siedmou a po raňajkách sme spoločne s rumunskými spolužiakmi a pani učiteľkou Kingou Aczél autobusom cestovali do Bustení. Je to malé horské mestečko rumunskej župy Prahova. Je jedným z najznámejších horských rezortov v národnom parku Bucegi v Rumunsku. Zaoberá sa hlavne drevárskym priemyslom a turizmom. Do hôr vo výške 2384 m.n.m. sme sa dostali lanovkou. Už len prvé výhľady a kroky boli neopísateľné. Výhľad bol dych berúci pre každého z nás a počasie nám prialo. Večer nás čakal good bye evening alebo rozlúčkový večer. Niesol v duchu tradičných rumunských i maďarských a slovenských pesničiek i tancov, ale aj macareny či limba.

Týždeň ubehol ako voda a my sme v piatok ráno o piatej vyrazili domov plní zážitkov, nových vedomostí a priateľstiev, zdokonalení v angličtine, obohatení o nové slová v rumunčine a v maďarčine. Ochutnali sme tradičné jedlá, spoznali rumunskú kultúru i folklór a zistili sme, že všade sú príjemní ľudia. Domov sme dorazili okolo 19:00, kde nás čakali naše úžasné spolužiačky s nápisom „Vitajte doma!“

Znalosť cudzích jazykov otvára dvere k novým zážitkom. Srdečne ďakujeme Liceul Teoretic Nagy Mózes - Târgu Secuiesc za perfektne pripravenú mobilitu Erasmus+ a pevne veríme, že v blízkej budúcnosti im budeme môcť ich pohostinnosť oplatiť u nás vo Svidníku. Chceme sa od srdca veľmi pekne poďakovať koordinátorku projektu Ingrid Fedorkovičovej a pani učiteľkám Ľubomíre Popovcovej, Viktórii Husárovej a pánovi učiteľovi Jaroslavovi Gencovi, ktorí sa s nami vybrali na tento nezabudnuteľný výlet. Patrí Vám obrovské ďakujeme! A samozrejme, veľká vďaka patrí aj vodičom SAD za bezpečnú jazdu. Ďakujeme, Erasmus+, za túto mobilitu.

Účastníci mobility: Alex Jancura, Natália Ngoc Anh Vu, Ema Malačinová, Katarína Čierniková, Berenika Feckaninová, Ivana Kostilníková, Pavol Malačina, Tamara Simčáková, Ema Šupšáková

ELEKTROODPAD DOPAD

V septembri naša škola opäť prejavila záujem zapojiť sa do projektu ElektroodpadDopad 6. Nakoniec do projektu bolo vybraných 20 škôl z celého Slovenska a medzi nimi aj tá naša. Na začiatku novembra dve žiačky Timea Demjanovičová z 5.a a Michaela Husárová zo 6.a spolu s pani učiteľkou Mgr. Annou Šturákovou absolvovali trojdňový kurz v krásnom prostredí environmentálneho a etického centra v Zaježovej v okrese Zvolen. Súčasťou kurzu bola návšteva podniku ZEDKO v Banskej Bystrici zameraného na recykláciu odpadu, získať čo najviac vedomostí a poznatkov o danej téme, ktoré následne sprostredkujeme našim žiakom pri rovesníckom vzdelávaní. Ďakujeme Rodičovskej rade a rodičom za podporu absolvovať tento zaujímavý kurz.

Mgr. Anna Šturáková

Ako sme sa učili o mínusoch elektroodpadu

Začiatkom novembra sme sa v Zaježovej zúčastnili kurzu o dopade elektroodpadu. Tohto skoro výletu sa zúčastnili Michaela Husárová a Tímea Demjaničová v sprievode pani zástupkyne Anny Šturákovskej.

Išli sme tam na tri dni. Vyrazili sme okolo piatej ráno. Cesta bola až priveľmi dlhá, ale prežili sme to. Keď sme dorazili do Zvolena, dali sme si obed a vyrazili k Technickej univerzite. O pol druhej po nás prišiel autobus a odviezol nás do Banskej Bystrice do závodu Zedko s.r.o, ktorý sa zaoberá recyklovaním elektroodpadu. Bolo to náramne zaujímavé. Mali sme možnosť vidieť, ako pracovníčky vyberajú z téglíkov cínovú pastu, ale aj sme sa dozvedeli, ako vyzerá celý proces recyklovania. Po prehliadke sme zamierili do Zaježovej. To je dedinka, ktorá má ubytovacie zariadenie – vzdelávacie centrum Zaježová. Kurz trval tri dni a bol rozdelený na bloky – akési hodiny. Najprv sme sa zoznámili s areálom a dozvedeli sme sa o Zaježovej veľa vecí, napr. že sa nachádza v otvore vyhasnutej sopky. Potom sme hrali náučné hry, pozerali film a trochu súťažili. Bývali sme v 4-postelovej izbe spolu s dievčatami z Levíc. Celý pobyt bol fantastický, zaujímavý a vôbec mi nevadilo, že sme tam nemali v jedálničku mäso. Za to sme si vychutnali skvelý čajík v čajovni a neskutočne dobré koláče na olovrant.

Tento kurz ma natoľko zaujal, že som potom nedovalila mladšej sestre kúpiť si svietiaceho a hrajúceho tučniaka na baterky, pretože baterky obsahujú lítium, ktoré je náramne škodlivé a ťaží sa v Afrike.

Michaela Husárová, 6.a

Oci, mami, cvičte s nami

Po dvoch rokoch ožila aj naša krásna aktivita zacvičiť si spolu s rodičmi pod názvom Oci, mami, cvičte s nami. Ďakujeme mamičke Ivane Saganovej Loziňákovej za veselú zumbu. Večer sa konal 25. rodičovský volejbal, v ktorom zvíťazilo družstvo našich šikovných učiteľov. Blahoželáme!

Červené stužky

Červené stužky sú symbolom 1. decembra – Svetového dňa boja proti AIDS. Práve v tomto týždni si žiaci II. stupňa na našej škole pripomenuli toto ochorenie prostredníctvom viacerých aktivít. Žiaci 9. ročníka na hodinách techniky vyrábali červené stužky, ktoré vo štvrtok 1. decembra rozдали svojim spolužiakom ako symbol tohto ochorenia. Pre žiakov 9. ročníka sme pripravili besedu „Hrou proti AIDS“, ktorú každoročne na našej škole realizuje RÚVZ vo Svidníku. Žiaci 7. ročníka sa zúčastnili prednášky o AIDS s pani Mgr. E. Podanou z RÚVZ vo Svidníku. Spoločne sme zhotovili nástenku, ktorá informovala o poslaní kampane Červené stužky a o probléme HIV/AIDS. Zapojili sme sa do výtvarnej súťaže, vyrábali pohľadnice a debatovali o problematike AIDS a HIV.

Mgr. Anna Šturáková

Týždeň boja proti drogám

Európsky týždeň boja proti drogám oficiálne vyhlásila Európska komisia v roku 1998. Prvýkrát sa Týždeň boja proti drogám konal v Grécku a neskôr pokračoval vo všetkých členských štátoch Európskej únie. Stalo sa nepísanou tradíciou, že v jesenných

mesiacoch, osobitne v novembri, sa viac ako inokedy organizujú alebo zviditeľňujú pre verejnosť aktivity, ktoré v konečnom dôsledku napomáhajú k znižovaniu dopytu po drogách. Užívanie drog patrí medzi závažný a stále rozšírenejší problém, ktorý sa týka čoraz mladších detí. Drogy sú v našej spoločnosti všadeprítomné. Štatistiky ukazujú, že najviac ohrozenou skupinou sú deti a dospievajúca mládež. Žiaci majú o užívaní návykových látok veľa poznatkov, časť z nich má s nimi aj prvé skúsenosti. Preto je potrebné žiakov správne motivovať, aby sa drogám vyhýbali. Z uvedených dôvodov cieľom realizovaných aktivít, ktoré uskutočňujeme na našej škole, je poukázať na význam ochrany pred šírením a užívaním legálnych a nelegálnych drog, zdôrazniť význam primárnej prevencie drogových závislostí a preferovanie zdravého životného štýlu. V rámci „Európskeho týždňa boja proti drogám“ bola jednou z aktivít beseda s pracovníčkou OR PZ kap. Katarínou Sukeľovou so žiakmi 8. a 9. ročníka. Ďalšou aktivitou bola súťaž žiackych výtvarných prác spojená s výstavou na danú tému. Žiaci svojimi prácami mohli zobraziť svoj názor na alkohol,

fajčenie a drogy, ich škodlivosť a následky. Do súťaže sa zapojili žiaci 6., 7. a 8. ročníka. Najlepšie práce žiakov sú vystavené na nástenke v interiéri školy. Autori týchto prác, Tereza Popovcová, Glória Balinová, Jana Dovičáková z 8.b, Ján Lesňak, Róbert Džurban z 8.a, Zoja Bjalončíková, Sidonia Siváková zo 7.b a Adam Kutný zo 6.a, budú odmenení vecnými cenami.

Mgr. Daniela Kostová

Prišiel k nám Mikuláš

Prišiel 6. december a ráno sme si v čižmách našli sladkosti, ovocie, niekto možno i varechu, podľa toho, ako sme po celý rok poslúchali.

V škole tomu nebolo inak. Panovala mikulášska nálada. Zišli sme sa pri vianočnom stromčeku. Pani riaditeľka Jarmila Petnuchová sa nás pýtala, či sme poslúchali. Takmer všetci sme odpovedali áno. Pani riaditeľka prížmúrila oko a tvárila sa, že nám verí. 😊 Poradila nám, že máme zavolať Mikuláša. Skúšali sme rôznu silu hlasu, raz potichu, raz tak nahlas, že burácala celá škola. Po schodoch tanečným krokom prišli deviatačky s krásnym tančekom, ktorý si nacvičili pod vedením triednej učiteľky Viktórie Husárovej. Za nimi k nám prichádzal Mikuláš. Rozžiarili sa nám očka. Bol veľmi milý a zábavný. Odpovedali sme na jeho otázky a Mikuláš nám rozdal darčeky.

Martin Fedorkovič, 5.a

Spomienky na Vianoce našich starých rodičov

Na zážitky zo 7. ročníka si babka veľmi rada spomína. Na začiatku ročníka sa prihlásila do športového krúžku. Vždy sa tešila na volejbalový zápas, hrávali ho proti spolužiačkam z vedľajšej triedy. Hodina príliš rýchlo ubehla, nechcelo sa im ísť domov, tak ostali ešte jednu hodinu. V zime, keď prišiel mráz, školník im na ihrisko napúšťal vodu a bolo z toho klzisko. Vtedy vraj stála prvýkrát na korčuľoch. Prvé korčuľovanie bolo viac na zemi, ako na nohách.

11. novembra v škole premietali film Babička. Po hodinách, keď vyšli zo školy, prekvapil ich prvý sneh. Veľmi sa tešili, lebo cestou domov sa šmýkali. Ráno im otec najprv odhrnul sneh, aby sa vôbec dostali do školy. Snehu napadalo po pás. Po príchode domov sa rýchlo naučili, aby mohli ísť stavať snehuliaka. Na každom dvore, kde mali deti, stál snehuliak. Mrkva namiesto nosa, uhlie namiesto gombíkov a metla v ruke. Súťažili medzi sebou, kto bude mať väčšieho snehuliaka. Vonku trávili každú voľnú chvíľu. Nevedeli, čo je počítač a mobil. Do večera boli stále vonku, s kamarátmi hrali rôzne hry.

Ale najviac sa tešili na najkrajšie sviatky roka, na Vianoce. Snažili sa pomáhať rodičom, aby bolo všetko včas pripravené na sviatky. V deň štedrej večere vstali skôr a ponáhľali sa s prípravou jedál, lebo sa nemohli dočkať darčiekov. Večer, keď vyšla prvá hviezda, zasadli k sviatočne prestretému stolu. Ako prvé jedlo mali oblátky s medom, potom kapustnicu, pirohy, zemiakový šalát s rybou a opekance s makom. Nakoniec im otec rozrezal jablko tak, aby bolo vidieť vo

vnútri hviezdičku. Ak bolo zdravé, tak celá rodina mala byť po celý rok zdravá. Netrpezlivo čakali, kedy zazvoní zvonček, aby sa mohli ísť pozrieť pod stromček. Pretekali sa, kto bude prvý. Po rozbalení darčiekov sa ešte dlho rozprávali. Rok im ubehol, ani sa nenazdali.

Kristína Dzvínčuková, 7.b

Moji starí rodičia do školy chodili aj v sobotu. Často zo školy chodievali na výlety, ale len do lesa. Na Vianoce mali štedrú večeru a veľa ovocia. Mali živý stromček, na ktorom mali väčšinou iba salónky. Pod stromčekom si našli menej darčiekov, ako my dnes. Ale veľmi sa z nich tešili. Cez zimu mali veľa snehu.

Pavol Petrík, 7.b

Keď bol môj starý otec v mojom veku, nebol oblečený ako my dnes. Všetky učebné pomôcky mali zadarmo. Učiteľky boli mladšie ako dnes. Keď starý otec v škole niečo vystrojil, dostal palicou po chrbte. Mal veľa vymeškaných hodín, lebo na poli pásol kravy. Bol nadaný a jeho obraz bol na výstave v Bratislave. Vianoce neboli také štedré ako dnes. Väčšinou dostávali oriešky, jablká, čokoládu, salónky. Ale boli šťastní.

Gregor Balina, 7.b

Keď nás kopne múza...

Na hodinách literatúry sa učíme o básnikoch, ba na básnikov sa radi aj hráme. Posúďte sami, ako nám, piatakom, tvorenie básní ide.

Jesenná pesnička

Vetríček maličký,
zahraj na husličky
jesennú pesničku,
poteš mi mamičku.

Martin Fedorkovič, 5.a

Vetríček

Vetríček maličký
pohľad nám obláčky,
nech z nich sneží, fúka, leje
a nech sa nám vždy dobre smeje.

Vetrisko, chlapčisko,
kade ty chodíš?
Oblok mi pošepol,
že po horách lozíš.

Miriama Frančáková, 5.a

Vetrík nezbedník

Vetríček maličký,
pohľad mi vetvičky.
Zhod' moje listy,
nech som na zimu čistý.

Vetrisko, chlapčisko,
kade to fúkaš?
Šarkana ďaleko
od nás unášaš.

Vetrisko, chlapčisko,
kade to lietaš?
Klobúky cez mesto
ľuďom strhávaš.

Vetrisko, chlapčisko,
Kade to preháňaš?
Veď naše klobúky
z hlavy dole dávaš.

Timea Demjanovičová, 5.a

Veterná pesnička

Vetríček maličký,
pohľad mi vetvičky,
na ktorých spievajú
tie malé slávičky.

Xénia Oleárová, 5.b

Zima

Vetrík je už studený,
lúka sa nezelení.
Ani lístka niet na strome,
tak to je vždy iba v zime.

V zime všetko je tak krásne,
domy, lúky vybielené.
V zime hokej, lyžovanie,
zabudneš i na plávanie.

Čo sa v zime ešte deje?
Snehuliačik nám ožije.
Hurá, zima je tu už znovu!
Tešíme sa na zábavu!
Maroš Baran, 5.b

Vianočná báseň

Sniežik padá ako perie,
mestečko sa celé belie.
Vianoce sú za dverami,
koláč vonia vanilkami.
Stromček sa už ligoce,
deti, sú tu Vianoce!
Katarínka Potičná, 5.b

Vianoce

Keď stromček vianočný zasvieti,
potešia sa všetky deti.
Každé pobeží k svojmu darčeku
a v srdiečkach zahorí láska k človeku.
Ježiško je pri nás blízko,
všetci skloňme hlavy nízko.
Xénia Oleárová, 5.b

Vianoce

Na Vianoce padá sneh,
v celom dome počuť smiech.
Mamička koláče pečie,
Ježiško darčeky nám nesie.
Pod stromčekom prekvapenie,
pre naše celoročné potešenie.
Teší sa otecko aj mamička,
ktorí naplňajú naše srdiečka.
V televízii idú rozprávky,
budem kukať bez prestávky. 😊
Dnes je môj najkrajší deň,
plní sa mi vianočný sen.
Jožko Mikoviny, 5.b

Vianoce

Vianoce sú tu, prišiel ich čas,
Ježiško maličký je v každom z nás.
Tak zabudnime na všetko zlé,
nech tá koleda, nech tíško znie.
Je to tak krásne na Vianoce,
že sa ľudské srdce od radosti ligoce.
Filip Petřík, 5.b

Anketa

Spýtal som sa svojich spolužiakov, čo si prajú na Vianoce.

Xénia: UNO.

Ema: Veľa šťastia v novom roku.

Viktória: Veľké šťastie na Vianoce.

Markéta: Nič.

Jakub: Mikroskop, ďalekohľad.

Maťo: Knihu Pečie celé Slovensko.

Filip: Veľa šťastia v rodine, wot, mikinu a Xbox.

Katarína: Veľa zdravia pre celú rodinu a živú korytnačku.

Marek: Veľa zdravia pre moju celú rodinu a aby na Ukrajine prestala vojna.

Alex: Šťastie.

Jozef: Pokémon cards, chorizard pack.

Michal: Pokémon cards, Lego, TV.

Klaudia: Ipad, apple pen, psa - rasa pomeranian.

Sofia: Robo psa a šťastie pre rodinu.

Samuel D.: Hru na PS4, Pokémon karty.

Samuel Š.: Papagája - Korela albino.

Pani učiteľka Monika: Aby sa všetci moji žiaci mali dobre a splnili sa im všetky prania.

Pre časopis Majáčik anketu pripravil Martin Veľčík, 5.b

Vianočné pohľadnice s drevenou dekoráciou pre našich kamarátov z Rumunska, Poľska a Nórska z projektu Erasmus+

Stratený stromček

(Strašidelná vianočná rozprávka s prvkami nonsensu)

Nikdy som sa nebál tak silno. Stratil sa nám stromček. Mimochodom, volám sa Jack a mám sedem rokov. Tak poďme na to.

Spal som. Zrazu som počul rachot. Nebál som sa, lebo som odvážny. Išiel som dole a našiel som Grima (to je meno strašidla). Zjedol nám vianočný strom. A máme nejaký nový. Celkom pekný.

Pozrel sa na mňa a povedal: „Ahoj!“

Otvoril som ústa a v tom momente mi tam vletela mucha.

„Ha-ha-ha!“ zasmial sa Grim.

„Ty si Grim?!“ spýtal som sa ho.

„Áno, som Grim. A ty?“

„Ja sa volám Jack,“ odpovedal som.

„Teší ma,“ odvetil.

„Mamííí,“ nechtiac zo mňa vyletelo.

„Nevolaj ju,“ povedal Grim.

„Mami, len som sa bol napíť!“

„Dobre, zlatko!“

Pozeral som na Grima a neveril som vlastným očiam.

„Prečo si nám zjedol stromček? Ničomu nerozumiem,“ krútil som hlavou.

„Proste máte nový stromček a ako vidíš, ja nie som len zlý, ale niekedy aj dobrý.“

„A videl si už Mikuláša alebo Ježiška?“ pochytila ma zvedavosť.

„A čoby nie. Sú to moji kamoši,“ smial sa Grim.

„Dobre, čo budeme robiť? Môžeme sa hrať s mojimi hračkami, čo ty na to?“

Začal sa mi ten Grim normálne páčiť.

„Ja by som niečo zjedol,“ povedal Grim.

„Veď si zjedol celý vianočný stromček, ako môžeš byť hladný?!“ nechápal som.

„Jack! Kto je to?“ odrazu sa pri nás objavila mama.

„Mami, to je Grim.“

„Prosím ťa, kto je Grim?“ začudovala sa mama.

„Je to strašidlo, ale je veľmi priateľské.“

„Teší ma, ja som Iveta a ty si Grim. Tak čau.“

Vtom zazvonila trúba, ja som sa zobudil a rozprávky je koniec. 😊

Jakub Gibel, 5.b

Zasmejme sa alebo tá pravá veselá vianočná nálada ☺

Zápis poučky v zošite literatúry: *Koleda je vianočná pieseň. Koledníci, ktorí koledy spievali, pridávali k nim višne. ☺ (višne) Maťo Veľčík, 5.b*

Počas zimných prázdnin som sa rozhodol tráviť čo najviac času vonku. Keď nasnežilo skoro meter snehu, napadlo ma, že postavím iglu. Môj dedko mi s tým pomáhal. Nebolo to ľahké, celé hodiny sme tvarovali oblúk s dierou. Bolo to skoro dokonalé! Bol čas obeda, a tak sme sa išli s dedkom naobedovať. Cez obed vyšlo slnko a iglu sa nám roztopilo. A mohli sme začať znova... *Maroš Baran, 5.b*

Cez Vianoce sa nám stalo, že jeden darček spadol za stolík a našli sme ho až o mesiac. *Xénia Oleárová, 5.b*

Keď sme sa jedného rána zobudili, pozreli sme sa z okna, snežilo. Vyšli sme von stavať snehuliaka. Bol taký veľký, ako môj ocko. Odrazu do snehu skočil môj psík a už sme mali snehuliakov dvoch. *Sofia Vaškaninová, 5.b*

Minulý rok nás prekvapilo, že bolo veľmi veľa snehu. To bola sánkovačka! A zo sánkovačky boli kotrmelce a z kotrmelcov veľa smiechu. *Ema Mária Drozdová, 5.b*

Počas Vianoc naše papagáje menom Kiko a Riko zjedli ihličie z vianočného stromčeka. Ešte šťastie, že nebol umelý! *Martin Veľčík, 5.b*

Keď som bola malá, učila som sa korčuľovať na ľade. Zrazu som spadla a nemohla som sa vôbec postaviť. Všetko sa šmýkalo. Ocko sa práve išiel napiť a mamka síce na mňa dávala pozor, ale ma nevidela. Tak som sa snažila sama vstať a napokon sa mi to podarilo. Bolo to veľmi smiešne. *Alžbeta Kanalošová, 5.b*

S ockom som sa bola sánkovať. Stavali sme snehuliaka. Chceli sme mu dať ako ruky drevené palice, no môj psík Ala nám ich vždy vytáhal. Bola to dobrá zábava! *Katarínka Potičná, 5.b*

Sadli sme si k štedrovečernému stolu a začali jesť večeru. Odrazu sme počuli vysávanie. Nevedeli sme, čo to je. Išli sme do kuchyne a zistili sme, že to vysáva darček – robotický vysávač. *Filip Petřík, 5.b*

Keď som bol malý, pomáhal som otcovi odhŕňať sneh. Lopata bola trikrát väčšia ako ja. *Miško Chavko, 5.b*

Chodím na hokejový krúžok a veľmi ma to baví. Na jednom tréningu som tak sústredene trénoval, že som nevšimol, že oproti mne korčuľuje tréner a ma nabral. Zľakli sme sa obidvaja a potom sme sa začali smiať. *Jakub Gibel, 5.b*

Po rozbaľovaní darčiekov je vždy veľký neporiadok. A keď som pomáhal upratovať, zrazu som stúpil na vianočný čriepok z bombule. Chvalabohu som mal hrubé ponožky, ktoré ma zachránili. *Marek Želizňák, 5.b*

Stalo sa to počas covidového obdobia v čase zimy. Boli sme celá rodina na návšteve u prababky, kde sme sa spolu s ockom a mladším bratom bláznili na snehu. Naše bláznenie bolo super, až na situáciu, keď mi mladší brat Tomáško nechtiac hodil klzák do tváre a následne mi na tvári ostal pod okom monokel. Trošku to bolelo, ale vydržal som. Aby som toho počas Vianoc nemal málo, tak ani nie o tri dni po tejto nehode som potme zakopol o krabicu a pri balanse, ktorý som dostal, som zletel dole schodmi. Zľakol som sa trošku, ale chvalabohu to bolo síce bez zranení, ale o silnom ponaučení. Potrebne je dávať si vždy pozor, kedykoľvek a kdekoľvek ideme, či už v zime alebo aj v inom ročnom období. *Samuel Dubas, 5.b*

Pod vianočný stromček ide stojan. A ten náš sa trochu ohol. Ocko to vyriešil tak, že jednu jeho časť podložil knihou. Lenže ja som o tom nevedel. Keď som na Vianoce už povyberal všetky darčeka spod stromčeka, uvidel som knihu. A tak volám na mamku, že tu má ešte jeden darček. Lebo mamka číta najradšej z našej rodiny. A ocko: „Maťo, nevyberaj tú knihu, lebo spadne stromček!“ *Martin Fedorkovič, 5.a*

Jožko, čo si kúpil babičke pod stromček?

- Futbalovú loptu.

- Futbalovú loptu? Ved' babička nehrá futbal.

- Práve preto. Ona mi kúpila knižky.

- Otecko, pracuj trochu menej, - vraví malý Tomáško.

- Ako tomu mám rozumieť?

- No, keď budeš zarábať menej, nebudeme mať dosť peňazí na hudobnú školu a ja sa nebudem musieť učiť hrať na husliach.

Čokoládovo-kokosové guľôčky

Vianoce sú tu. Čo takto vyskúšať vianočné sladkosti, ktoré nielenže nebudú nezdravé, ale budú obsahovať tak kvalitné a zdravé ingrediencie, že lepšie urobíte, ak si ich dáte, než ak si ich nedáte?

Ingrediencie

- ⅓ šálky rastlinného mlieka
- 1 šálka surových mandlí
- ¾ šálky odkôstkovaných datlí
- 2 PL agáve
- 1 PL surového kakaového prášku
- ¼ šálky strúhaného kokosu

Postup

1. Všetky ingrediencie vložte do mixéra a mixujte od najnižšej postupne až po najvyššiu rýchlosť, kým zmes nie je homogénna. Po približne po dvoch minútach by ste mali získať konzistenciu podobnú cestu. Ak sa vám zdá zmes príliš hustá, pridajte viac rastlinného mlieka.
2. Zmes preložte do misky a nechajte asi hodinu odležať. Potom formujte pevné guľôčky s priemerom asi 2,5 cm. Vyjdú vám približne 25 guľôčok. Vyvalkajte ich v kokose, v kakau, škorici či v orechoch.
3. Môžete ich rovno konzumovať alebo ich pár dní skladovať v chladničke.

Nový rok je časom bilancovania, prísľubov a odvážnych plánov. Nový rok je však i časom tajných prianí, ktoré majú priniesť tie najvzácnejšie dary. Nech teda nemáte nikdy na zdravie, šťastie, lásku a úspech núdzu a nech vám anjeli prinesú aj dostatok porozumenia a bystrého umu.

Mgr. Jarmila Petnuchová, riaditeľka školy

Majáčik vychádza ako školský časopis pri ZŠ na Ulici 8. mája vo Svidníku. Adresa školy: ZŠ, Ulica 8. mája 640/39, 089 01 Svidník. Zodpovedná vedúca krúžku Tvoríme školský časopis Mgr. Ingrid Fedorkovičová. Časopis vychádza 3 až 4-krát ročne v náklade 25 kusov. Redakcia Majáčika ďakuje všetkým, ktorí prispeli do nášho časopisu. Internetová adresa: www.zs8majask.edupage.org.